

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 19-12-2278 פלוני נ' אלמונית ואח'

1

לפני הרכב כבוד השופטים:

חננאל שרעבי, שופט [אב"ד]
אספרנצה אלון, שופטת
רבקה איזנברג, שופטת

המערער פלוני
בעצמו ובאמצעות עו"ד רדיה זועבי

נגד

המשיבים 1. אלמונית
ע"י ב"כ עו"ד עמראן חטיב
2. אלמוני (פורמלי)

פסק דין

2

השופט חננאל שרעבי, אב"ד:

1. עסקינן בערעור על פסק דינו של בית משפט לענייני משפחה בקריות (כב' השופטת שירי היימן) שנתן תוקף להסכמות הצדדים (כפי שיפורט להלן) בתמ"ש 14-10-34230 מיום 26.9.2019 (להלן: "פסק הדין").
הערעור גם כוון נגד החלטת בית משפט קמא מיום 27.10.2019, במסגרתה דחה את בקשת המערער לביטול פסק הדין מחמת הטעייה מצד המשיבה.

רקע בקצרה

2. המערער והמשיבה 1 (להלן: "המשיבה") הם מוסלמים שנישאו זל"ז ביום 15.04.05. מנישואין אלו נולדו שלושה קטינים ילידי 2006; 2008; 2010 (להלן: "הקטינים").
נישואי הצדדים עלו שרטון והמערער עזב את הבית ביום 12.06.13. הצדדים התגרשו ביום 11.03.14.
3. בשנת 2014 הוגשו ונדונו בבית משפט קמא מספר תביעות בין הצדדים:
- 4 תביעה לדמי שימוש ראויים ותביעה לפינוי וסילוק ידה של המשיבה מנכס ב... – שתי
- 5 התביעות הוגשו על ידי המשיב הפורמלי, אביו של המערער וחמיה לשעבר של המשיבה

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 2278-12-19 פלוני נ' אלמונית ואח'

- 1 (להלן: "אלמוני") והתייחסו לנכס שבבעלותו ב... (להלן: "הנכס"), בו התגוררו בני הזוג
2 (המערער והמשיבה) בתקופת נישואיהם.
- 3 תביעתה של המשיבה נגד המערער נפתחה כתיק משפחה נפרד הגם שהוגדרה כ"הודעה לצד
4 שלישי" ובמסגרתה טענה, כי ככל שתחויב בתשלום דמי שימוש לחמיה במהלך התקופה
5 בה התגוררה בנכס ללא רשותו, על המערער לשפותה מכוח חובתו לזון את הקטינים
6 המתגוררים עמה בנכס.
- 7 בפסק הדין קמא מיום 6.7.2017 נשוא שלוש התביעות, נקבע כדלקמן:
- 8 א. בגין ביטול הרישיון שניתן למשיבה על ידי אלמוני להתגורר בנכס, נפסק לה סך של
9 79,000 ₪.
- 10 ב. בגין דמי שימוש ראויים, חויבה המשיבה בתשלום דמי שכירות לאלמוני, סך של
11 2,200 ₪ לחודש החל מיום 8.4.14 ואילך, עד מועד פינוי הנכס על ידה.
- 12 ג. עד לסוף חודש יולי 2017 עומד החוב על סך של 2,200 X 40 חודשים = 88,000 ₪.
13 מסכום זה יקוזז גובה הפיצוי המגיע למשיבה בגין ביטול הרישיון בסך של 79,000
14 ₪. יתרת החוב בסך של 9,000 ₪ תשולם על ידי המשיבה בעשרה תשלומים שווים
15 ועוקבים אשר יצטרפו לדמי השכירות השוטפים החל מחודש אוגוסט 2017 ואילך.
- 16 ד. עת ימלאו לקטינה י' (ילידת 2010) 18 שנים, בשנת 2028, תפנה המשיבה את הנכס,
17 ופסק הדין מהווה צו פינוי.
- 18 ה. התביעה כנגד המערער (לשיפוי המשיבה מכוח חובתו לזון את הקטינים) – נדחתה.
- 19 5. על פסק הדין הנ"ל קמא מיום 6.7.2017 ערערו לבית משפט זה הן אלמוני והן המשיבה דן
20 (עמ"ש 4194-10-17 ועמ"ש 15635-10-17).
- 21 בפסק הדין בערעור מיום 25.2.2019 נקבע כדלקמן:
- 22 א. ערעורו של אלמוני התקבל בכל הנוגע לחיובו בפיצוי המשיבה בגין ביטול הרישיון.
23 הפיצוי הועמד על סך של 15,000 ₪ בלבד הנגזרים מהשקעות שבוצעו בנכס, ולא
24 יותר מכך.
- 25 ב. בוטלה קביעת בית משפט קמא לפיה השתכלל חוזה שכירות בין אלמוני לבין
26 המשיבה, מכוחו נקבע כי המשיבה זכאית לגור בנכס עם ילדיה הקטינים עד שנת
27 2028. נקבע כי על המשיבה לפנות את הנכס תוך 90 ימים מיום מתן פסק הדין
28 בערעור.
- 29 ג. נקבע כי על המשיבה לשלם לאלמוני דמי שימוש ראויים לתקופה מיום 8.4.15 ועד
30 הפינוי בפועל של הנכס, אולם תשלומם יעוכב עד להכרעה בשאלת מדור הקטינים
31 עבור אותה תקופה ואילך.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 19-12-2278 פלוני נ' אלמונית ואח'

- ד. נקבע כי דין ערעורה של המשיבה להתקבל במובן כדלקמן - הסמכות לדון בדמי המדור לקטינים מסורה לבית המשפט לענייני משפחה ולא לבית הדין השרעי (נקודה שהיתה במחלוקת בין הצדדים). לכן התיק הוחזר לבית משפט קמא על מנת שיקבע את דמי המדור בהם חב המערער לשאת לטובת הקטינים, ובהתחשב בדמי השימוש שעל המשיבה לשלם לאלמוני.
6. בעקבות פסק הדין בערעור כמפורט לעיל, התיק הוחזר לבית משפט קמא. בדיון שנערך שם ביום 26.9.2019 טען ב"כ המשיבה, כי המשיבה עברה לגור בדירה שכורה ב[עיר אחרת] מחודש יולי 2019, וכי שכר הדירה עומד על 2000 ₪ לחודש. ב"כ המשיבה ציין כי הסכם השכירות יוגש לבית המשפט תוך 7 ימים.
7. המערער אישר בדבריו לבית משפט קמא בישיבת יום 26.9.19 כי המשיבה אכן עברה לנעיר אחרת] ביום 1.7.2019, אך ציין כי אין מקום לחיבו בדמי מדור מעבר לתאריך הפינוי של הנכס ביום 1.7.19. לטענתו תביעת המשיבה נגדו הוגדרה כהודעת צד ג' וקשורה קשר סיבתי ישיר לתביעת דמי השימוש שהגיש אביו בנושא שימוש המשיבה בנכס ללא רשותו. לכן דמי המדור הרלוונטיים הם עד מועד פינוי הנכס בפועל ביום 1.7.19.
- השופטת קמא דחתה טענה זאת של המערער בהחלטה שניתנה במהלך הדיון ביום 26.9.19,
בקובעה כי :

"לאחר ששמעתי את טענתו המקדמית של הנתבע אני מפנה את הצדדים לסעיפים 36 לפסה"ד של בימ"ש המחוזי בו ציין ביהמ"ש כי התביעה שהגישה התובעת כנגד הנתבע, למרות שתחילה הוכתרה בכותרת "הדעת צד ג'" התבררה להיות תביעה לדמי מדור ולא אך לשיפוי בגין דמי השימוש שייפסקו לטובת אלמוני, ככל שיפסקו וכי מפנה את הצדדים לסעיף 47 לפסה"ד של בימ"ש המחוזי בו קבע כב' השופט ג'יוסי כי ממליץ להחזיר את התיק לבימ"ש קמא על מנת שיחליט בגובה דמי המדור אותם יש לפסוק לטובת הקטינים לידי אמם, וקבע בסעיף 48 לפסה"ד כי את גובה דמי המדור יש לגזור על פי הדין האישי החל על הצדדים, הדין המוסלמי, ובשלב ביניים לפסוק דמי מדור זמניים ובסופו של דבר התקבלה דעתו של כב' השופט ג'יוסי בו הוחזר התיק לבימ"ש זה על מנת שיקבע את דמי המדור בהם חב הנתבע לשאת לטובת ילדיו הקטינים ובהתחשב בדמי השימוש שעל התובעת לשלם לאביו אלמוני. קריאה מעמיקה של פסה"ד מובילה למסקנה כי בימ"ש המחוזי הורה לי לדון בדמי המדור של הקטינים ולא רק בשיפוי הנתבע על דמי השימוש עליהם חוייבה ועל כן פס"ד זה יהיה מורכב משני חלקים – סכום המדור שלו

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 19-12-2278 פלוני נ' אלמונית ואח'

1 זכאית התובעת עד יום 1.7.19 ודמי המדור העתידיים אותם על
2 הנתבע לשלם לטובת ילדיו הקטינים החל מיום 1.7.19 ועד הגיעם
3 לגיל 18" (עמ' 67 לפרו' שו' 12-24).

4 לאחר החלטה זאת של בית משפט קמא שב המערער והקשה על בית משפט קמא בטענה
5 כדלקמן:

6 "אבקש להוסיף כי בימ"ש המחוזי בפסק דינו לא ציין בצורה
7 מפורשת שההפניה שלנו לבימ"ש לענייני משפחה יהיה גם לקביעת
8 דמי מדור עתידיים וגם התובעת ובאת כוחה לא ציינו בשום כתבי דין
9 שלהם ולא דיברו על דמי מדור עתידיים" (עמ' 67 לפרו' שו' 32-34).

10 על כך חלק ב"כ המשיבה בטענתו כי:

11 "החלטת ביהמ"ש כעת היתה ברורה ופסה"ד של בימ"ש המחוזי
12 היה ברור. אנחנו בתביעה לדמי מדור והתביעה מעצם טבעה היא
13 המשכית" (עמ' 68 לפרו' שו' 3-4).

14 בסופו של דבר בית משפט קמא דחה גם טענה זאת של המערער בציינו כך:

15 "גם לאחר ששמעתי את הטיעון הנוסף, הטיעון הנוסף של הנתבע
16 נדחת.

17 החלטתי בעינה עומדת.

18 בימ"ש מחוזי הורה לביהמ"ש זה לדון בתביעה שהגישה התובעת
19 כתביעה לדמי מדור.

20 תביעה לדמי מדור היא תמיד תביעה נמשכת ותמיד צופה פני עתיד"
21 (עמ' 68 לפרו' שו' 9-16).

22 9. לאחר כל הדברים הנ"ל ולאחר קיום דיון לא פורמלי (כמצויין בפרוטוקול קמא), הגיעו
23 הצדדים להסכמות בישיבת יום 26.9.2019, אשר קיבלו תוקף של פסק דין באותו יום
24 ובמעמד הצדדים.

25 להלן החלק הרלוונטי מההסכמות:

26 "א. לסילוק סופי ומוחלט לטענות הצדדים זה נגד זה הוסכם
27 בנינו כי עד ליום 1.7.19 האישה אינה חייבת לשלם דמי
28 שימוש לאביו של הבעל ומנגד הבעל לא ישלם לאישה דמי
29 מדור עבור התקופה שעד ה 1.7.19 בא התגוררה בביתו של
30 אביו.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 2278-12-19 פלוני נ' אלמונית ואח'

1 ב. מוסכם כי ככל ואביו של הבעל יעמוד על זכותו לקבל דמי
2 שימוש מהאישה, הבעל הוא זה שיישא בחוב וישלם לאביו
3 את הסכום שנקבע ע"י בית המשפט המחוזי. ככל ואביו של
4 הבעל יגיש תביעה כנגד האישה לתשלום דמי השימוש
5 שנקבעו בבית המשפט המחוזי, על הבעל לשפות את האישה
6 על כל תשלום שתחייב לשלם.

7 ג. החל מיום 1.7.19 יעמדו דמי המזונות אותם ישלם הבעל
8 לאישה על סך כולל של 4,700 ₪ בעבור שלושת הקטינים
9 כולל מדור ואחזקת מדור בתוספת מחציות.

10 ...

11 ה. מוסכם כי הבעל ימחוק את התביעה שהגיש כנגד האישה
12 בבית הדין השרעי בנוגע לתשלום הוצאות אחזקת המדור.
13 מוסכם כי ההחלטה בעניין לינת הקטינים אצל האב עומדת
14 בתוקפה וכאשר האב יוכל להלין את הקטינים בביתו הוא
15 רשאי לעשות זאת בהתאם לפסק הדין שניתן או הסכמות
16 חדשות שיגובשו בין הצדדים.

17

18 10. בתאריך 27.10.2019 הגיש המערער בקשה לבית משפט קמא, **לבטל את פסק הדין מיום**
19 **26.9.2019 מחמת הטעיה**. זאת לאחר שגילה לטענתו כי המשיבה ושלושת הקטינים לא
20 מתגוררים בדירה בשכירות אלא בבית הוריה של המשיבה. כך לטענתו, המשיבה מקבלת
21 מדי חודש 1700 ₪ "מיותרים" שהיו מיועדים לשפותה בגין הוצאות שכירות ומגורים.

22 באותו יום ניתנה החלטתה של השופטת קמא בבקשה זאת, כהאי ליסנא :

23 "לא ניתן להגיש בקשה זו במסגרת הליך זה. התיק סגור. למעלה מן
24 הצורך אציין כי גם אם האם מתגוררת בבית הוריה עדיין מוטלת על
25 האב חובה להשתתף בהוצאות מדור. המזונות שנקבעו בסך של 1,566
26 ש"ח לקטין, הכוללים בתוכם את הוצאות המדור, הם בגובה סכום
27 מזונות המינימום שנקבע בפסיקה".

28 11. כאמור על פסק הדין קמא מיום 26.9.2019 ועל ההחלטה מיום 27.10.2019 (הדוחה את
29 הבקשה לביטול פסק הדין מחמת הטעיה) הוגש הערעור דנן.

30

31

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 19-12-2278 פלוני נ' אלמונית ואח'

טענות המערער בערעור

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
 - 23
 - 24
 - 25
 - 26
 - 27
 - 28
 - 29
 - 30
 - 31
12. לנוכח טענת המשיבה בעיקרי הטיעון מטעמה כי הערעור הוגש באיחור מציין המערער כי הערעור הוגש במועד. לטעמו פסק הדין הסופי ניתן עם החלטת בית משפט קמא מיום 27.10.19 עת דחה את בקשתו לביטול פסק הדין מחמת הטעיה. לטענת המערער רק ממועד זה יש לספור את מנין הימים להגשת הערעור.
13. המערער הוסיף וטען כדלקמן:
- א. המשיבה הציגה מצג שווא בדיון קמא עת טענה כי מתגוררת בדירה שכורה בנעיר אחרת], בעודה מתגוררת עם הקטינים אצל הוריה. בכך היא התעשרה ולא כדין על חשבון המערער, כאשר מקבלת באמצעות ההסכמות סך של 1700 ₪ עבור דמי שכירות (המדומה).
- ב. קיימת חובה על המשיבה על פי דין ו/או נוהג ו/או נסיבות לגלות את מקום מגוריה האמתי, ולא להצהיר על חוזה שכירות למראית עין.
- ג. אם המערער היה מודע לפרטים אלו במועד הדיון קמא, לא היה מאשר את ההסכמות אליהן הגיעו הצדדים ואשר קיבלו תוקף של פסק דין, ובכך קמה למערער הזכות לדרוש את ביטול ההסכם מחמת הטעיה.
- ד. בית המשפט קמא טעה ביישום הוראות פסק הדין בערעור מיום 25.2.2019, עת היה על בית משפט קמא לקבוע את סכום דמי המדור שישלם המערער למשיבה לתקופה התחומה בזמן מיום 8.4.15 עד 30.6.19 בלבד (היום בו פינתה המשיבה את הנכס בפועל). תחת זאת, בית המשפט קמא פסק למשיבה דמי מדור עבור התקופה כאמור לעיל, ובנוסף דמי מדור עתידיים שכוללים מזונות הקטינים שהמערער חב בהם עד הגיעם לגיל 18 שנים.
- ה. קביעת בית המשפט קמא כאילו המשיבה תבעה מהמערער דמי מדור עבור הקטינים הינה שגויה ודינה להתבטל, שכן היא מנוגדת לסדרי הדין. הרי המשיבה הגדירה את תביעתה האמורה כ"הודעה לצד ג", התחומה לכאורה לתקופת החיוב בדמי שימוש שתחוייב לאלמוני בגין השימוש בנכס ללא רשותו, ולא תביעה עצמאית לדמי מדור. ככל שהמשיבה מעוניינת בכך, עליה להגיש תובענה חדשה לדמי מדור בבית משפט קמא.
- לכן יש להורות על ביטול ההסכמות בנקודה זו ולהחזיר התיק לבית משפט קמא אשר יקבע את גובה דמי המדור שהמערער אמור לשלם למשיבה בגין התקופה מיום 8.4.15 ועד 30.6.19.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 19-12-2278 פלוני נ' אלמונית ואח'

טענות המשיבה בערעור

14. בפתח טיעוניה טוענת המשיבה כי הערעור הוגש באיחור, מבלי שהתבקשה, וממילא לא ניתנה, הארכת המועד להגשתו.

מדגישה המשיבה כי המועד האחרון להגשת הערעור על פסק הדין מיום 26.9.2019 היה ביום 19.11.2019, והמועד האחרון להגשת בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט מיום 27.10.2019 חלף ביום 26.11.2019.

הערעור הוגש רק ביום 1.12.2019 באיחור לשני המועדים הנ"ל.

15. הוסיפה המשיבה וטענה כדלקמן:

א. פסק הדין קמא מיום 26.9.2019 נתן תוקף להסכמות הצדדים. ככל שהמערער מעונין לתקוף את הפן ההסכמי שבו, למשל מחמת הטעיה כטענת המערער, עליו לנקוט בהליך נפרד. היינו, הגשת תביעה נפרדת לביטול פסק הדין שנתן תוקף להסכמות הצדדים. המערער לא נקט בדרך זאת, ובדין דחה בית משפט קמא את בקשתו בנדון, תוך הפניית המערער להגשת הליך נפרד.

ב. צדק בית המשפט קמא כשציין, בהסתמך על פסק הדין בערעור מיום 25.2.2019, כי תביעתה של המשיבה, שנפתחה כתובענה נפרדת על אף הגדרתה כ"הודעה לצד ג'", היא תביעה לדמי מדור, ולא רק לשיפוי בגין דמי שימוש שייפסקו לחובתה בתביעה של אלמוני נגדה.

ג. הערעור הוא ערעור סרק ויש לדחותו.

ישיבת יום 27.1.2019

16. בישיבת יום 27.1.2019 נשמע הערעור, והצדדים חזרו על עיקר טענותיהם כמפורט לעיל.

17. בישיבה זאת, בה טען המערער (עו"ד במקצועו) בעצמו הגם שהיה מיוצג, עלו מספר נקודות הראויות להדגשה:

א. המערער העלה טענה חדשה של זעקת הגינות. בלשונו:

"מבחינת כללי הצדק וזעקת ההגינות עומד הגרוש שהוא

גרוש ערבי שסובל, היא הורסת אותי גם אישית וגם כספית"

(עמ' 2 לפרו' שו' 16-17).

ב. המערער טען כי מזונות ילדים ודמי מדור עתידיים לא היו חלק מההסכמות שבין הצדדים (עמ' 2 לפרו' שו' 19-20).

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 2278-12-19 פלוני נ' אלמונית ואח'

1 ודוק – כאן טען המערער לראשונה, מעבר לטענתו נגד דמי המדור העתידיים
2 שחוייב בהם, כי אף מזונות הילדים לא נכללו בהסכמות הצדדים.
3 ג. המערער ציין כי :

4 **" אגיש תביעה נפרדת מחר..." (עמ' 2 לפרו' שו' 30).**
5 היינו, המערער מתכוון להגיש בתקופה הקרובה תביעה נפרדת לביטול פסק הדין
6 שנתן תוקף להסכמות הצדדים מחמת הטעיה.

7 ד. **ב"כ המשיבה ציין לענין טענת ההטעיה לה טוען המערער כי היא חסרת בסיס,**
8 **שכן :**

9 **"לעניין הסכם השכירות אנו המצאנו הסכם שכירות. זה**
10 **הסכם שכירות עם אחיה. מדובר בקומפלקס דירות והיא גרה**
11 **בדירה נפרדת. טוב שהמשפחה שלה הסכימה לייחד לה**
12 **דירה ולהשכיר לה דירה זו..." (עמ' 3 לפרו' שו' 5-3).**

13 (ראוי לציין כי המערער טען מנגד, כי ההסכם הנדון אינו אמיתי, שכן אחיה של
14 המשיבה אינו בעל הדירה – עמ' 3 לפרו' שו' 13).

15

16 **דין והכרעה**

17 18. **אלה השאלות העיקריות העומדות להכרעה במסגרת ערעור זה, ומכוחן ייגזר גורלו של**
18 **הערעור "לשבת או לחסד" :**

19 א. האם הערעור הוגש באיחור?

20 ב. האם טענת השופטת קמא בהחלטתה מיום 27.10.19 כי בקשה לביטול פסק דין
21 שאישר הסכמות בין הצדדים יש להגיש בהליך נפרד?

22 ג. האם טענת השופטת קמא כשפסקה לקטינים דמי מדור, מעבר לתקופת דמי
23 החיוב בדמי שימוש שחוייבה המשיבה לשלם לאלמוני?

24

25 **שאלה א' – הגשת הערעור באיחור**

26 19. כמצויין לעיל הערעור הוגש במאוחד נגד פסק הדין קמא מיום 26.9.19 והחלטת השופטת
27 קמא מיום 27.10.19 במסגרתה דחתה את הבקשה לביטול פסק הדין קמא מחמת הטעיה.

28 20. לטעמי כבר באיחוד העניינים במסגרת הערעור בזכות הנדון טעה המערער.

29

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 19-12-2278 פלוני נ' אלמונית ואח'

1 על פסק הדין עמד לטובת המערער ערעור בזכות תוך 45 ימים מיום קבלתו.
2 על ההחלטה הדוחה את בקשת ביטול פסק הדין מחמת הטעיה רשאי היה המערער להגיש
3 בקשת רשות ערעור תוך 30 ימים מיום קבלת ההחלטה. ודוק – עסקינן בבקשת רשות ערעור
4 ולא בערעור בזכות.

5 אין זה נכון לומר, כפי שטען המערער בעיקרי הטיעון מטעמו, כי ההחלטה מיום 27.10.19
6 הדוחה את בקשתו לביטול פסק הדין (שניתן במעמד הצדדים) הופכת את פסק הדין קמא
7 ל"פסק דין סופי" וממועד זה (27.10.19) מתחיל מנין 45 הימים לערעור בזכות. זו הארכה
8 מלאכותית מצד המערער, ולטעמי בחוסר תום לב, של תקופת הערעור בזכות על פסק הדין.

9 בנקודה זאת נזכיר את תקנה 398א(א) לתקנות סדר הדין האזרחי התשמ"ד – 1984 (להלן: "
10 "התקנות"), האומרת כך:

11 **"המועד להגשת ערעור או בקשת רשות ערעור על החלטה במעמד צד**
12 **אחד או בהעדר כתבי טענות מהצד השני..., שהוגשה לגביה בקשת**
13 **ביטול לפי תקנה 201 או תקנה 214, יימנה מיום מתן ההחלטה**
14 **בבקשת הביטול...".**

15 במקרה דנן אין עסקינן בפסק דין שניתן במעמד צד אחד אלא במעמד שני הצדדים. לכן
16 הבקשה לביטול לא הוגשה מכח תקנה 201 לתקנות, אלא בדרך של הגשת בקשה כללית
17 לביטול מחמת הטעיה. דחיית הבקשה לא גרמה לפסק הדין שניתן ביום 26.9.19 להיות
18 "פסק דין סופי", כטענת המערער, שכן הוא היה סופי גם קודם לכן, מרגע הינתנו.

19 לכן "תקיפת" פסק הדין קמא מיום 26.9.19 צריכה היתה להיעשות בדרך של ערעור בזכות
20 תוך 45 ימים מיום קבלתו על ידי המערער, בעוד ש"תקיפת" ההחלטה מיום 27.10.19
21 צריכה היתה להיות כ"תקיפה" ערעורית של כל החלטה שאינה בגדר פסק דין, בדרך של
22 הגשת בקשת רשות ערעור תוך 30 ימים מיום קבלתה.

23 ראו לענין זה:

24 בש"א 7955/19 וגאדה ואח' נ' פקיד שומה (8.12.19) – השופט דוד מינץ ;

25 רע"א 8731/18 חמדאן נ' פקיד שומה (2.1.19) – השופט נועם סולברג.

26 נבחן כעת את מועדי המקרה דנן בהתאם לאמור לעיל. 21.

27 פסק הדין ניתן ביום 26.9.19 במעמד הצדדים. זה המועד הקובע לתחילת מנין תקופת
28 הערעור.

29 תקופת הערעור, כשלוקחים בחשבון את פגרת סוכות, חולפת ביום 18.11.19.

30 משהוגש הערעור רק ביום 1.12.19, ללא מתן אורכה להגשתו, יש לומר כי הוגש באיחור.

ההחלטה קמא הדוחה את בקשת ביטול פסק הדין ניתנה ביום 27.10.19.

המערער בהודעת ערעורו ובעיקרי הטיעון מטעמו לא ציין מתי בדיוק נודע לו או קיבל את ההחלטה האמורה. יחד עם זאת עיון בתיק קמא בנט המשפט מלמד, כי עו"ד אחמד חודרוג, המעודכן בנט המשפט כב"כ המערער בתמ"ש 14-10-34230 (תביעת המשיבה לדמי מדור), צפה בהחלטה ביום 28.10.19, וממועד זה אמור להתחיל מנין תקופת בקשת רשות הערעור.

מכאן כי תקופת בקשת רשות הערעור על החלטה זו הסתיימה ביום 27.11.19 (30 ימים) אך הערעור בגינה (ואפילו נתייחס אליו כבקשת רשות ערעור) הוגש רק ביום 1.12.19, באיחור, ללא הארכת מועד מבית המשפט.

22. במצב דברים זה יש לומר כי הערעור דנן הוגש באיחור.

מטעם זה בלבד יש לדחות הערעור.

על אף זאת נבחן גם הערעור לגופו, במיוחד כשמענו הצדדים לו.

שאלה ב' – תביעה לביטול פסק דין שנתן תוקף להסכמות הצדדים

23. כמפורט לעיל פסק הדין מיום 26.9.19 נתן תוקף להסכמות הצדדים.

כשביקש המערער לבטלו מחמת הטעיה, דחתה השופטת קמא בקשתו, בין היתר מהטעם כי לא ניתן להגיש בקשה כזאת במסגרת ההליך הנוכחי, אלא בתובענה נפרדת לביטול פסק הדין מחמת הטעיה.

24. **סבורני כי צדקה השופטת קמא בקביעתה זאת.**

כידוע, פסק דין המאשר הסכם, בין אם מדובר בהסכם גירושין או בהסכם פירוד או הסכמות בכלל, מכיל שני יסודות: יסוד הסכמי חוזי בין בעלי הדין עצמם ויסוד שיפוטי. במידה שטענתו של בעל הדין מבוססת על פגם שנפל בכריתת ההסכם, יש להגיש תביעה עצמאית לביטול ההסכם. אולם, במידה שטענות בעל הדין מכוונות כנגד ההליך השיפוטי ואישורו של ההסכם בפסק דין, הדרך למנוע טענה של "מעשה בית דין" היא באמצעות ערעור לערכאה גבוהה יותר.

ראו לענין זה:

ע"א 5914/03 שוחט נ' כלל חברה לביטוח בע"מ (1.5.2005);

בש"א (י-ם) 1448/06 עיזבון המנוח דניאל חכיאושוילי נ' הסתדרות מדיצינית הדסה (3.12.06);

רמ"ש (חי') 1159-03-17 ע.א.מ נ' פ.מ. (29.6.2017).

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 19-12-2278 פלוני נ' אלמונית ואח'

1 ע"א (חי') 70892-03-19 **כבישי נ' רשות מקרקעי ישראל** (15.12.2019).

2 במקרה דנן - טענות המערער מכוונות לפגמים שנפלו בכריתתן של ההסכמות (הטעיה) אותן
3 אישר בית משפט קמא במסגרת פסק הדין.

4 משכך הדרך הנכונה שעמדה (ועומדת) בפניו היא, הגשת תביעה נפרדת לביטול פסק הדין
5 שאישר את הסכמות הצדדים מחמת פגם בכריתתן (הטעיה), ולא הגשת בקשה לביטול פסק
6 הדין מחמת הטעיה באותו הליך עצמו. במסגרת תביעה כזאת יתבררו טענות המערער אל
7 מול טענות המשיבה לענין שכירת דירה על ידי המשיבה תוך נשיאה בדמי שכירות, והאם
8 יש בטענות המערער בנדון בכדי להקים עילה לביטול ההסכמות.

9 סבורני כי המערער עצמו הבין זאת, אם לא טרם הגשת הערעור אז תוך כדי שמיעת הערעור,
10 שכן הכריז באוזניו בישיבת יום 27.1.20 כי **"אגיש תביעה נפרדת מחר"** - ראו סעיף 17(ג)
11 לעיל. היינו כי מתכוון להגיש בתקופה הקרובה תביעה נפרדת לביטול פסק הדין שנתן תוקף
12 להסכמות הצדדים מחמת הטעיה.

13 **25. לכן טענותיו של המערער נגד החלטת השופטת קמא מיום 27.10.19 בדבר הצורך בהגשת**
14 **תביעה נפרדת לביטול פסק הדין דינן להידחות.**

15

16 **שאלה ג' - חיוב בדמי מדור**

17 **26.** טענות המערער לענין חיובו בדמי מדור עתידי של הקטינים (מעבר לתקופת חיוב המשיבה
18 בדמי שימוש לאלמוני), פורטו בסעיפים 13(ד-ה) לעיל.

19 **27.** אקדים ואומר כי לא ירדתי לסוף דעתו של המערער בנקודה זאת. הרי השופטת קמא, בפניה
20 גם העלה המערער בישיבת יום 26.9.19 טענה דומה, דחתה אותה בשתי החלטות מפורטות
21 ומנומקות במהלך ישיבת יום 26.9.19 (ראו ציטוט ההחלטות בסעיפים 7-8 לעיל).

22 לאחר החלטות אלה ולמרות דחיית טענת המערער בנדון במסגרתן, הגיע המערער
23 להסכמות נשוא פסק הדין, הכוללות גם תשלום דמי מדור עתידי (ראו הסכמות הצדדים
24 בסעיפים א' עד ג' המצוטטות בסעיפים 9 לעיל, להן בין היתר נתן בית משפט קמא תוקף
25 של פסק דין).

26 מדוע אם כן בוחר המערער כעת לסגת מהסכמותיו המפורשות, שאינן קשורות לטענת
27 ההטעיה (הנוגעת בעיקר לתשלום דמי שכירות של דירה בעיר האחרת) למרות שהסכים להן
28 בבית משפט קמא?! על תמיהה זאת לא ניתנה תשובה בעיקרי הטיעון מטעם המערער, ואף
29 לא בישיבת הערעור ביום 27.1.20 בפניו הציג בית המשפט תמיהה זאת. תחת זאת בחר
30 המערער לטעון בסיסמאות כי :

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 2278-12-19 פלוני נ' אלמונית ואח'

1 "השופטת קמא עשתה פרשנות משפטית מוטעית והיא גם קבעה דמי
2 מדור לעתיד. הצד השני אף פעם לא דרש דמי מדור עתידיים" (עמ' 2
3 לפרו' שו' 8).

4 28. דא עקא, גם "סיסמא" זאת אינה נכונה. היה ברור לצדדים, לרבות למערער עצמו, כי
5 למרות שהמשיבה הגדירה את התביעה שלה נגד המערער כ"הודעה לצד שלישי", תביעה
6 זאת נפתחה בהליך נפרד, וכבר בהליך קמא הוברר כי עסקינן בתביעת מדור לקטינים לכל
7 דבר וענין, ללא כל הגבלת תקופה (דוגמת תקופת החיוב בדמי שימוש לאלמוני).
8 בנדון נפנה לבקשת ב"כ המשיבה בישיבה קמא ביום 26.1.2015 לתקן את הכותרת "הודעה
9 לצד שלישי" ולהתייחס לזה ככתב תביעה לענין מדור הקטינים (עמ' 1 לפרוטוקול קמא שו'
10 25; עמ' 3 לפרו' קמא שו' 9-12).

11 גם ערכאת הערעור על פסק הדין קמא הראשון (עמ"ש 4194-10-17) בפסק דינה מיום
12 25.2.19 התייחסה לתביעת המשיבה הנדונה כתביעת מדור הקטינים לכל דבר, ללא מגבלת
13 זמן החופפת את תקופת חיוב המשיבה בדמי שימוש לאלמוני. עמדה על כך השופטת קמא
14 בהחלטותיה בנדון המוזכרות לעיל, וגם אנו נפנה לפסק הדין בערעור האמור, ובמיוחד
15 לסעיף 36 בו, בו ציין בית משפט לערעורים כי:

16 "בתחילה הגישה אלמונית (המשיבה דן – ח"ש) את התביעה
17 כ"הודעה לצד שלישי", אך בהמשך ביקשה להתייחס אליה כ"כתב
18 תביעה". אומנם לא הובררה מהותו של אותו "כתב תביעה", אך
19 במסגרת דברי בא כוחה של אלמונית לפני בית משפט קמא בדיון
20 מיום 26.1.2015, צוין כי 'הגרוש חייב לספק לה דירה ולשלם לה דמי
21 מדור'. ללמדנו כי התביעה הינה לדמי מדור, ולא אך לשיפוי בגין דמי
22 השימוש שייפסקו לטובת אלמוני, ככל שייפסקו".

23 הדברים מדברים בעד עצמם, ודי בהם לדחות כל טענה מצד המערער בסוגיית דמי המדור.
24 29. סבורני כי גם המערער הבין זאת בסופו של דבר לפחות במהלך ישיבת הערעור ביום 27.1.20,
25 שכן ציין: "אינני מתנגד לשלם השתתפות בדמי מדור, אבל שתהיה השתתפות אמיתית"
26 (עמ' 3 לפרו' שו' 16-17).

27 היינו, המערער מסכים לעצם חיובו בדמי מדור ללא קשר לתקופת החיוב של המשיבה בדמי
28 שימוש לאלמוני, אך חולק על שיעורו. כאן "יצא המרצע מן השק" וניתן ללמוד על רצונותיו
29 וכוונותיו האמיתיות של המערער בערעור זה (או בבקשה לביטול פסק הדין) אשר הן, שיפור
30 תנאי ההסכמות.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 19-12-2278 פלוני נ' אלמונית ואח'

- 1 אני משוכנע כי המערער, שהינו בעל השכלה משפטית, מכיר את סעיף 14(ד) לחוק החוזים
2 (חלק כללי), התשל"ג-1973, על פיו **"טעות שאינה אלא בכדאיות העסקה"** אינה בגדר
3 **"טעות"** המהווה פגם ברצון המתקשר.
- 4 **לכן גם את טענות המערער הנוגעות לחיובו בדמי מדור, בהתאם למוסכם בין הצדדים**
5 **(שקיבל תוקף של פסק דין) יש לדחות.** 30.
- 6 מעבר לצורך אעמוד בקצרה על טענה חדשה אותה טען בפנינו המערער במסגרת ישיבת
7 הערעור, על פיה אף מזונות הילדים לא נכללו בהסכמות הצדדים שהושגו בישיבה קמא
8 מיום 26.9.19 להן נתן בית משפט קמא תוקף של פסק דין.
- 9 אודה ולא אבוש כי גם טענה זאת של המערער נפלאה מבינתי, שהרי סעיף ג' להסכמות
10 הצדדים בישיבה קמא מיום 26.9.19, המצוטט בסעיף 9 לעיל, קובעת מפורשות כי:
- 11 **"החל מיום 1.7.19 יעמדו דמי המזונות אותם ישלם הבעל לאישה על**
12 **סך כולל של 4,700 ₪ בעבור שלושת הקטינים כולל מדור ואחזקת**
13 **מדור בתוספת מחציות".**
- 14 הכללה ברורה של **דמי מזונות וסכומם**, לרבות מדור, אחזקת מדור ומחציות, במסגרת
15 הסכמת הצדדים, בניגוד גמור לטענת המערער בפנינו.
- 16 מכאן כי אין ממש גם בטענה חדשה זאת של המערער.
- 17
- 18 **סוף דבר**
- 19 **לאור כל המפורט לעיל שוכנעתי כי דין הערעור להידחות, וכך אמליץ לחברותיי להרכב**
20 **להורות.** 32.
- 21 סבורני כי את **"זעקת ההגינות"** אותה טען בפנינו המערער בישיבת הערעור (ראו סעיף
22 17(א) לעיל), על המערער להפנים ביחסו אל הקטינים, ילדיו.
- 23 בענין זה אפנה לטענות ב"כ המשיבה, כי המערער מזניח את ילדיו, לא מכבד את זמני
24 השהות שנקבעו לו עם הקטינים ותחת זאת משקיע משאביו וכוחו במאבק במשיבה (עמ' 2
25 לפרו' שו' 1-2; עמ' 3 לפרו' שו' 1).
- 26 המערער יישא בהוצאות המשיבה בערעור זה ובשכר טרחת בא כוחה בסכום כולל של
27 15,000 ₪. סכום יועבר למשיבה, באמצעות בא כוחה, מתוך הערבון שהפקיד המערער
28 בערעור זה.
- 29
- 30

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 19-12-2278 פלוני נ' אלמונית ואח'

השופטת אספרנצה אלון : אני מסכימה.

השופטת רבקה איזנברג : אני מסכימה.

לאור האמור הוחלט פה אחד לדחות הערעור, תוך חיוב המערער לשאת בהוצאות המשיבה בערעור זה ובשכר טרחת בא כוחה בסכום כולל של 15,000 ₪. סכום יועבר למשיבה, באמצעות בא כוחה, מתוך הערבון שהפקיד המערער בערעור זה.

פסק דין זה מותר לפרסום תוך השמטת שמות הצדדים ופרטים מזהים אחרים.

ניתן היום, ט' שבט תש"פ, 04 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.

ר. איזנברג, שופטת

א. אלון, שופטת

ח. שרעבי, שופט
אב"ד